

Mākslas stiliem ir tik pat liela variācija kāda ir atrodamā starp cilvēkiem. Tā eksistē tāpēc, ka katram cilvēkam ir sava pašēja fantāzija. Šī fantāzija darbojas pati no sevis bez apziņas piestrādšanas. Tāpat kā puķe zied tā fantāzija pati plaukst. Fantāzija ir tāda cilvēka psihē, kas rada kaut ko jaunu. Brīvā dabā, gadījumi spieš lielu lomu. Sākas var krist labvēlīgās vai nelabvēlīgās vietās, labvēlīgā vai nelabvēlīgā laikā. Cilvēks var ievērot zem kādiem apstākļiem puķe labi aug un zied. Mākslinieks arī var ar disciplīnu un apziņu kultivēt savu fantāziju. Bet mākslinieks nekad nedrīkst aizmirst, ka viņa atstāšanai ir svarīga brīva fantāzijas spēle, kura rodas ārpus viņa apziņas robežiem. Citādi māksla var kļūt par automātisku atkārtojošu procesu, kurai nekas jauns nevar iznākt izņemot ja nejaus gadījums spieš kādu lomu. Kādreiz amatiers ir vairāk oriģināls nekā profesionāls. Amatiers ir brīvs izteikties kā viņš grib. Viņš nav atbildīgs editoram, plašinātājam, jeb klientam. Viņš ir atbildīgs tikai viņa pašā apmierinājumam. Un ja kādam citam tiek kāds prieks vai saprašana, tad tas ir negaidīts atalgojums.